

[Dorit Myltoft]

Der er – og der skal være – strenge regler for, hvilke registrerede oplysninger der må videregives til andre instanser end den registrerende instans. Med det i baghovedet skal dette lovforslag vurderes.

Efter min bedste overbevisning kan det dog kun være til fordel for børnene og deres familier, at de, ved at Statens Øjenklinik videregiver oplysninger til relevante institutioner, hurtigt får tilbud om hjælpeforanstaltninger. Det er en belastning at få et handicappet barn, og hovedparten af alle familier oplever det som en lettelse og en hjælp, at tilbudene om hjælpeforanstaltninger så at sige dukker op af sig selv. Det er en fin tradition, som er opstået.

Det Radikale Venstre kan støtte lovforslaget, og vi vil medvirke til en hurtig udvalgsbehandling.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Også Kristeligt Folkeparti er meget positive over for forslaget. Det er utrolig vigtigt, at synshandicappede børn bliver hjulpet så tidligt som overhovedet muligt, da det jo ellers kan give dem problemer senere hen.

Også vi tilsiger en hurtig udvalgsbehandling.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil meget gerne takke for den brede tilslutning, og jeg kan sige til fru Annette Just, at det lovnummer, der ikke er kommet med, er nr. 1079 af 23. december 1992. Det er meddelt Folketingets Lovsekretariat, og det vil komme ind ved en redaktionel ændring.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 235:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om social bistand og lov om ændring af lov om social pension m.v. (Udskydelse af revision af reglerne om private børneoplysningsordninger, varmetillæg og udlægning af tilkendelseskompetencen i sager om førtidspension).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 17/3 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jan Petersen (S):

Socialdemokratiet kan støtte lovforslaget. Jeg kunne begrunde det længe og inderligt. Det vil jeg ikke gøre, men nøjes med at sige, at på de tre konkrete områder, hvor udskydelsen af revisionen sker, er det velbegrundet.

For det første er det vigtigt for puljeordningernes vedkommende, at vi godt og grundigt afdækker, hvad vi har fået af erfaringer, og også ser på, hvilke eventuelle ændringer vi skal drøfte i den kommende folketingssamling.

Også hvad angår varnehjælpsspørgsmålet, er det vigtigt, at vi går grundigt frem, når vi siden hen skal ind og ændre dér. Jeg skal her nævne, at vi skal være meget opmærksomme på energibesparende foranstaltninger, når vi forbereder dette, så vi kan undgå, at det går ud over enkelte pensionister.

Endelig er der udlægningen af tilkendelseskompetencen i førtidspensionssager. Hvis vi skal finde en god og holdbar løsning, som også nyder opbakning blandt dem, som lever af førtidspension, er der grund til, at vi gør det ordentligt og ikke alene beskæftiger os med selve tilkendesspørgsmålet, men også i høj grad inddrager de retssikkerhedsmæssige elementer, hele den indsats, der kan forbedres på sygedagpenge- og revalideringsområdet, og også ser, om vi kan få øje på beskæftigelsesmuligheder, som i nogle situationer kunne være et alternativ til en egentlig langvarig førtidspensionering.

Men sammenfattende: Vi støtter disse udskydelser og glæder os til et godt og grundigt lovforberedende arbejde med gode og vigtige diskussioner i næste folketingssamling.

Grethe Fenger Møller (KF):

Da mit partis ordfører, fru Pia Christmas-

[Grethe Fenger Møller]

Møller, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hendes vegne sige følgende:

Dette lovforslag er et af de allerførste, som den nye socialminister fuldt ud kan føle er hendes eget, og den nye regering var ikke så mange dage gammel, før pressen kunne berette og bevidne, at vi ikke skulle vente os så meget fra Socialministeriets side de første lange tider og i hvert fald slet ikke med hensyn til socialpolitiske initiativer, udspil og lovforslag.

Nu skriver pressen så meget så ofte, og derfor har vi fra konservativ side valgt at lade det komme an på en prøve. Vi har valgt at give regeringen og den nye minister et par måneders ro og så i øvrigt med en vis spænding afvente regeringens konkrete handlinger, for fair play skal der jo også i det politiske arbejde til, og det er på de konkrete handlinger, vi skal domme, og ikke på presserygter.

Nu har vi så et af regeringens allerførste lovforslag på det sociale område, og det må jeg så sige vi synes er en stor skuffelse, for vi er kede af, at man vil udskyde ikke mindre end tre centrale love. Vi har også studeret ministerens bemærkninger til forslaget og fremsættelsestalen, og vi er kommet meget alvorligt i tvivl om, hvorvidt regeringen vil leve op til forpligtelserne på de områder, som lovforslaget omfatter.

Vi synes, at begrundelsen for ikke at gøre puljeordningen permanent allerede i dette folketingsår, sådan som det hele tiden har været meningen, er overordentlig tynd, og vi finder, at de indhentede erfaringer, tilbagemeldinger og undersøgelser stort set entydigt har vist, at forsøgsordningen har fungeret præcis efter hensigten. Det er efter vores opfattelse en knaldgod ordning, som giver forældrene meget smidige muligheder for individuelt tilpassede pasningsordninger, og vi synes ikke, at der er nogen som helst vægtig grund til at udskyde denne sag; tværtimod tilsiger de alt for voldsomme ventelister, at såvel forældre som kommuner får en håndsrekning.

Selv om det efterhånden er velkendt, at regeringens ambitionsniveau måske ikke er så højt på dette område, mener jeg, at man burde give forældre og kommuner sikkerhed for, hvilke ordninger og muligheder der er til rådighed – også på lang sigt. Hvor mange forældre tør engagere sig i en puljeordning, når de ikke ved, om de er købt eller solgt, inden året er gået? Jeg synes også, det havde været rart, om vi

kunne få en tilkendegivelse fra ministerens side af, om hun er positivt eller negativt indstillet over for ordningen.

Også revision af de særlige regler for varmetillæg foreslås udskudt og det helt frem til folketingsåret 1994-95, og det synes vi også er beklageligt, ligesom vi heller ikke synes, det er godt, at man også har fået en udskydelse af anden fase af udlægningen af tilkendelseskompetencen i førtidspensionssager.

Efter at have set dette lovforslag synes vi, at der er grund til at være bekymret for, hvad regeringen vil på det socialpolitiske område.

Bertel Haarder (V):

Hvis dette er socialministerens første eget forslag, synes jeg, det er en dårlig begyndelse, og jeg ville ønske, at hr. Jan Petersen havde holdt sin lange og inderlige tale, for vi kræver virkelig en forklaring på dette forslag.

Det drejer sig om, at man har taget nogle små og spæde skridt til at lægge beføjelser ud til kommunerne og ud til borgerne, og nu er man åbenbart nervøs for, om det er gået godt i alle ender og kanter, om der skal være større garantier for det ene, det andet eller det tredje.

Venstre har et meget klart standpunkt til disse ting: Puljeordningerne er kommet for at blive, og de rettigheder, man har givet forældrene til selv at kunne vælge, skal man ikke tage tilbage, men lade forældrene beholde.

Spørgsmålet om at lægge beslutningskompetencen på førtidspensionsområdet ud har vi også et meget klart standpunkt til. Vi vil fastholde udlægningen og ser ikke nogen som helst grund til at lave undersøgelser og have dybe overvejelser, for det drejer sig om at fortsætte en proces, som er gået langsomt – meget langsomt – men dog sikkert i retning af større valgfrihed for borgerne og øget beslutningskompetence til kommunerne.

Så jeg vil gerne høre, hvad det dog er, der bringer socialministeren i tvivl på dette punkt. Skal vi virkelig til at have uenighed om disse ting? Vi har jo hidtil haft en meget bred enighed om nogle forsigtige skridt i en retning, som vi alle var trygge ved. Hvorfor i alverden skal den enighed nu brydes, hvorfor skal der tænkes så meget? De må jo tænke meget i regeringen, for der er meget, der skal tænkes igennem, og mange ting, der udskydes. Men hvorfor skal dette udskydes? Her var der dog et godt eks-

[Bertel Haarder]

empel på noget, man kunne få ekspederet, og hvorom man kunne bevare den brede enighed.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Da SF's ordfører, fru Lilli Gyldenkilde, ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne sige følgende:

I modsætning til de to forrige ordførere har SF faktisk forståelse for, at en nytilkommen regering må have lidt tid til at danne sig et overblik og derved foretage den fornødne prioritering af opgaverne.

Vi står med et forslag om udskydelse af en revision på tre forskellige områder. Jeg vil gerne sige om puljeordningerne, at vi ser med tilfredshed på, at udskydelsen på børnepasningsområdet kun er på 1 år til forskel fra de andre forslag, hvor den er på 2. Det anser vi for at være rigtigt. Der gælder nye ordninger på børnepasningsområdet, og med de erfaringer, vi har fået med puljeordningerne indtil nu, har vi set et meget broget billede, som vi tror vi kan få inspiration af, men det er vigtigt at slå fast, at det, vi har set indtil nu, er ordninger af en meget svingende kvalitet, men alle undersøgelser viser helt klart, at det, forældre ønsker og søger til deres børn, er gode, offentlige daginstitutioner.

Vi synes ikke, at vi skal spille det år med at afvente denne revision, og Socialistisk Folkeparti vil vende tilbage med et forslag om børnepasningsgaranti, som vi netop har fremsat.

Vedrørende en udskydelse af revisionen af førtidspensionssagernes udlægning til kommunerne ser vi positivt på, at der indhentes yderligere erfaringer med det, der er udlagt, før der tages beslutning om, hvorvidt det er en vej, der generelt skal betrædes. For os er der i hvert fald ingen tvivl om, at de, der er berørt af forslaget, ikke har noget ønske om en sådan udlægning.

Vi synes, at det er positivt, at denne debat nu kan gå videre, og at det er at foretrække på nuværende tidspunkt, og derfor kan vi også støtte dette plus det sidste om varmetillægget.

Annette Just (FP):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, er det mig en ære at kunne meddele, at vi principielt siger: O.k., det er i orden, at regeringen vil bruge lidt mere tid til at lave denne revision, hvis regeringen ikke kan finde ud af det på det foreliggende grundlag.

Jeg vil støtte SF så langt, at jeg vil sige, at regeringen ikke må spille tiden, for det er så væsentlige projekter, der er sat i værk her, at de ikke bare må falde hen og gå i stå, og jeg er overbevist om, at man under udvalgsarbejdet vil arbejde konstruktivt med det.

Bente Juncker (CD):

Jeg bliver nødt til at sige, at jeg synes, at det er lidt stærkt, at Venstres og De Konservatives ordførere står heroppe og siger: Ja, det er så det, som vi nu skal se fra den nye regering.

Disse lovforslag er jo revisionsbestemmelser, der ligger i nogle gældende love, og det er noget, vi skal tage op og behandle i Folketinget.

I tidligere ministres tid var det også altid sådan, at hvis man ikke havde tilstrækkelige undersøgelser, lavede man ikke nogen lovrevision, men foreslog en udskydelse. Det er noget ganske normalt, og det har denne socialminister altså også gjort; det er der ikke spor mærkeligt i.

Venstres ordfører var meget inde på puljeordningerne, men der skal overhovedet ikke røres ved puljeordningerne; de er kommet for at blive.

Men det, der er problemet – hvis Venstres ordfører har tid til at høre – er, at det kun er halvdelen af kommunerne, der bruger disse puljeordninger. Hvis samtlige kommuner i dette land ville give sig tid til at undersøge den lovgivning, der egentlig ligger om puljeordninger, ville der kunne sluses mange flere børn ud, og så havde vi ikke de store ventelister, for der er talrige muligheder. Vi har kun ét problem herinde, nemlig at vi ikke kan få kommunerne til at bruge puljeordningerne kreativt.

Der er altså ikke kommet oplysninger nok ind, og derfor vil man gerne udsætte revisionen 1 år, og det synes jeg er i orden. Puljeordningerne og hele det lovkompleks, der er omkring dem, er kommet for at blive, men hvis Venstre kan være lidt kreativ i nogle forhandlinger, er det da muligt, at der kan komme nogle andre ordninger ind. Det eneste, vi ikke skal have ind, er, at de, der går hjemme, skal have penge oven i købet.

Med hensyn til ændringer i forbindelse med førtidspensionssagerne har den tidligere regering overhovedet ikke barslet med noget som helst. Vi har et stort, bredt forlig om det; vi

[Bente Juncker]

ved, at der ligger en stor, grå zone om tilkendelseskompetencen på dette område, vi ved, at det her skal gøres godt og grundigt i samarbejde med handicapforbundene, for ellers får vi meget store problemer, og vi ved, at kommunerne alene ikke kan løse hele denne gråzoneproblematik. Derfor er det ganske fornuftigt, når man nu udskyder det, at se på det i løbet af sommeren og efteråret, for der er så mange mennesker involveret, og det er følelsesmæssigt meget belastede mennesker. De bliver belastet af deres arbejdsliv, af deres pension og af, om de i det hele taget kan komme ud og lave noget. Vi skal have et samspil mellem amter, kommuner og de pågældende organisationer, og derfor er det fornuftigt af socialministeren, at det bliver udskudt, når der har været et regeringsskifte og Folketinget ikke har været så meget inde i vinter.

Bemærkningerne om, at det er socialministerens første lovforslag, synes jeg befinder sig på et for tarveligt niveau. Det er en pligt for socialministeren at få det lavet, og da der ikke var gjort noget forarbejde af den forrige minister, var man nødt til at udskyde det.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Tidligere i debatten opfordrede hr. Bertel Haarder mig til at holde min lange og inderlige tale. Jeg ved ikke, om det kan gøres inden for tiden til en kort bemærkning, men jeg vil da i hvert fald godt gøre nogle inderlige bemærkninger.

Det lød næsten, som om socialministeren nu ville forhindre puljeordningerne, og det er altså ikke tilfældet; de fortsætter. Men spørgsmålet er, hvilken forskel der er på det, den tidligere regering havde forberedt, og det, den nuværende regering gør. Det, den tidligere regering mig bekendt havde forberedt, var, at der skulle en lovrevision til, og at en enkelt paragraf skulle ud, så jeg forstår ikke, at det i og for sig skulle være et specielt problem, at der sker en udskydelse på 1 år, hvor vi netop får mulighed for at vurdere, hvilke elementer i lovgivningen, som vi i øvrigt har stemt for, der ikke fungerer.

Så blev jeg også lidt påvirket af fru Grethe Fenger Møllers indlæg. Det var spørgsmålet om en tilkendelseskompetence, som om tilkendelseskompetencen til førtidspensioner var det afgørende i en debat om førtidspensionssystemer

og førtidspensionisters vilkår. Hovedparten af de opgaver, vi skal tage hånd om i førtidspensionssystemet, ligger uden for selve førtidspensionssystemet, nemlig i sygedagpengeproblemer, i revalideringsproblemer, i beskæftigelsesproblemer og i anvendelse af resterhvervsevne, og jeg må ærlig talt sige, at de udkast, jeg er bekendt med at den tidligere socialminister har arbejdet med, ikke er tilfredsstillende for denne regering, så hvis vi var kommet med dem, synes jeg, man havde kunnet kritisere os for vores første socialpolitiske udspil.

Jeg synes også, at det er en lidt unfair debat, og i hvert fald er det ud fra en forkert vinkel at sige, at det er det første lovforslag, vi selv har fremsat. Det er det måske teknisk set, men det er jo ikke udtryk for regeringens politik på dette område, men for, at vi vil forberede det ordentligt.

Dorit Myltoft (RV):

Her er der lagt op til en hel buket af udsættelser med det formål at få bedre tid til at vurdere indhøstede erfaringer. Angående puljeordningerne er der netop kommet en rapport bestilt af tre fagforeninger for ansatte i børneinstitutionerne. Den skulle vi gerne kunne sammenholde med de erfaringer, som Socialministeriet har indsamlet fra de kommuner, som har fået tilskud til puljeordninger, men arbejdet med forslaget til lovændringer på dette område bør dog snarest sættes ind.

Udlægning af tilkendelseskompetencen i førtidspensionssager bliver en stor sag at tage stilling til, for ud over hvad der i øvrigt står i bemærkningerne, er tildelingen af førtidspension af mange mennesker opfattet som et bevis på den såkaldte uværdige kassetænkning mellem stat, amt og kommune, som vi gerne skulle til livs.

Det Radikale Venstre støtter en udskydelse af revisionsbestemmelserne af de nævnte forslag, men vil også give tilsagn om at medvirke positivt og aktivt i det videre arbejde.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det kunne nok være en lidt interessant optakt til det her at tænke på, hvor mange gange i de forløbne år vi har sagt ja til at udsætte en revision. Jeg har aldrig oplevet, at man ikke har gjort det, når det nu var nødvendigt, så jeg

[Inger Stilling Pedersen]

kan egentlig ikke forstå denne reaktion. Jeg synes, at det må være meget rimeligt, at man giver ministeren tid til sammen med de øvrige regeringspartier – for de har da også noget at skulle have sagt – at finde ud af, hvordan det skal forme sig, og det kan da godt være, at det bliver næsten umuligt at lave noget så hurtigt, som nogle forventer, når alle partier skal blive enige. Den tidligere regering ved jo også, at når der er flere partier sammen, tager det noget tid.

Der er ingen tvivl om, at Kristeligt Folkeparti er meget positivt over for puljeordninger, og vi ved, at der er mange steder, hvor det fungerer meget fint, men vi synes selvfølgelig også, at vi skal tilgodesee de hjemmearbejdende, der har børn, så de kommer med på en eller anden måde. Det kan også blive svært i den nuværende regering, som det var i den tidligere, at få forståelse for de hjemmearbejdende, men Kristeligt Folkeparti vil helt klart være med til at påvirke de kommende lovforslag. Vi må heller ikke glemme, at der kommer både påske og en EF-afstemning, så jeg kan egentlig ikke se, hvordan ministeren inden sommerferien skulle få tid til at få lavet forslagene og vi tid til en grundig behandling af dem. Jeg synes, at det er fornuftigt at udsætte det, og så forventer vi til gengæld at få en ordentlig debat og nogle gode oplæg til efteråret, sådan at vi virkelig kan få sat gang i det.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne sige tak til det flertal, der har tilsluttet sig lovforslaget, og så er jeg egentlig også meget glad for at kunne sige, at ledesnoeren for det socialpolitiske arbejde, jeg gerne vil lave, er at fastholde det generelle træk, jeg synes, der har været ved socialpolitikken i egentlig ganske mange år, nemlig at man har forsøgt at samle ret brede flertal om holdbare løsninger.

Jeg er også glad for at kunne sige, at det er et mål for mig at kunne samle de grupper, som socialpolitiske ændringer kommer til at berøre, bag et forslag. Når det så oven i købet er sådan, at der ikke her og nu er en påtrængende grund til at fremsætte forslag på disse ret store områder, men at vi netop ved at give det lidt mere tid vil få mulighed for både at få en bredere opbakning her i salen og ikke mindst ude i samfundet bag ændringerne, synes jeg, at jeg fuldt ud kan forsvare disse udskydelser.

Jeg kan så gentage det, flere ordførere har sagt, nemlig at det ikke er hensigten at afskaffe puljeordningerne; de kører videre, som de nu kører. Den tidligere socialminister ønskede helt at fjerne mulighederne for at lave en revision; jeg vil gerne fastholde muligheden for en revision og vil foretage den efter debat med de berørte grupper.

Med hensyn til udlægningen af tilkendelseskompetencen for førtidspension er det også blevet sagt, at der er et stort behov for, at de grupper, der bliver berørt, er med i debatten, og vi tilstræber at finde en løsning, der selvfølgelig er fornuftig og kan fungere, og som alle parter så vidt muligt kan leve med og synes er til det bedre.

Til allersidst skal jeg måske lige sige til fru Grethe Fenger Møller, at fru Grethe Fenger Møller ikke skal være nervøs for, at der ikke kommer til at ske noget. Jeg håber og tror, at vi kan foretage nogle samlede udspil, som vi arbejder med i øjeblikket, og som jeg tror vil betyde en nødvendig og positiv ændring af socialpolitikken; jeg håber også, at der vil blive en bred opbakning bag dem i Folketinget.

Bertel Haarder (V):

Jeg har lyttet med stor interesse til debatten, fordi jeg tænkte, at debatten måske ville afsløre, hvad det er, der ligger bag dette forslag.

Fru Hanne Thanning Jacobsen gav måske en del af forklaringen, idet hun benyttede lejligheden til at tale varmt for de traditionelle daginstitutioner. Jeg gad vide, om ikke det er dér, humlen ligger. Der er nogle, der er bange for, at dette kan true de etablerede apparater – som om der ikke var et tilstrækkeligt pres på daginstitutionerne.

Jeg synes også, at Kristeligt Folkepartis ordfører på den måde, hun udtalte sig, afslørede, at hun i virkeligheden deler Venstres og De Konservatives betænkelighed ved nu at skabe usikkerhed om disse puljeordningers fremtid, for det forekommer mig, at Kristeligt Folkeparti har lagt ret meget vægt på familiepolitik, og at Kristeligt Folkeparti altid har ment, at daginstitutioner ikke skal være den eneste løsning.

Dette lovforslag går ud på at skabe lidt usikkerhed. Socialministeren siger, at vi ikke skal være nervøse, og at puljeordningerne nok skal blive. Det er jeg da glad for, men hvorfor så

[Bertel Haarder]

ikke gøre dem permanente? Hvorfor så ikke tage stilling? Der ligger jo et lovforslag, som har været førstebehandlet, og som et flertal var tilhænger af ved førstebehandlingen. Hvorfor ikke få dette forslag vedtaget?

Med hensyn til førtidspensionen ligger der en diger rapport, og man har længe diskuteret denne udlægning, så hvad er begrundelsen for ikke at få et lovforslag til behandling? Hvis den så var, at socialministeren og regeringen havde mægtig travlt med store projekter, men det har man jo ikke, for dem aflyser man. Hvad er så grunden til, at vi ikke engang kan klare en sag, som i det ene tilfælde altså ligger her i Tinget, og så vidt jeg kan forstå havde et flertal ved første behandling? I det andet tilfælde, hvor rapporten foreligger, er der heller ingen grund til ikke at tage stilling. Hvorfor ikke få det ekspederet? Jeg synes stadig væk ikke, vi har fået den rigtige forklaring, og så må man altså undskylde, at vi så prøver at tolke antydningerne, hvilket ikke har gjort os mere rolige.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Nu har hr. Bertel Haarder jo været minister i mange år og siddet i mange seje og trange forhandlinger også regeringspartier imellem for at opnå resultater – og det var ofte hårdt for Kristeligt Folkeparti, dengang vi var i regering, at trænge igennem ikke blot på hr. Bertel Haarders område, men også på andre, f.eks. familiepolitiske – så hr. Bertel Haarder må da vide, at når fire partier skal prøve at blive enige om et forslag, skal de have tid til det.

SF er ikke med i regeringen. Kristeligt Folkepartis holdning er helt klar, så der er ikke nogen grund til bekymring, men vi har tid til at få en drøftelse af tingene og måske også få nogle forbedringer ind, som både Venstre og De Konservative kan medvirke til eller måske komme med andre gode ideer til.

Det er helt klart, at Kristeligt Folkepartis holdning er, at vi både skal have nogle gode daginstitutioner og nogle gode alternativer dertil, så forældrene frit kan bestemme, hvor deres børn skal være, også om de skal passes hjemme, og det har holdt hårdt at få de hjemmearbejdende med. Det behøver ikke at være Venstres skyld, men det holder meget hårdt, og hr. Bertel Haarder ved godt, at der ikke findes

et flertal hverken til den ene eller den anden side, og derfor er vi nødt til at arbejde for det. Vi vil arbejde i regeringen for at få vores synspunkter frem, og får vi ikke det, må vi se, hvad der så sker.

(Kort bemærkning).

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg vil gerne bekræfte, at SF ikke er medlem af regeringen, som fru Inger Stilling Pedersen udtrykte det, og så vil jeg sige til hr. Bertel Haarder, at i de mange år, hr. Bertel Haarder og jeg har arbejdet sammen på uddannelsesområdet, mener jeg, vi har været meget enige om, at brugernes ønske var afgørende både for partiet Venstre og for partiet SF, og derfor er den slet skjulte hentydning til, at SF udelukkende gik efter at lave institutioner for at tilgode dette eller hint, faktisk ikke rigtig. I denne sag har vi skævet meget til den meget omfattende brugerundersøgelse, der foreligger, hvoraf fremgår, at en procentdel på langt over 90 – jeg har ikke lige tallet præsent – af brugerne udtrykker ønske om gode offentlige institutioner, og det er baggrunden for det, jeg sagde fra talerstolen, og for, at jeg siger, at det, der er vigtigt i den videre diskussion om puljeordningerne, er at kigge på kvaliteten, for jeg tror, det er vigtigt for brugerne, at de har Folketingets opbakning til nogle minimumskrav.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg troede egentlig, det var begrænset, hvad en sådan debat kunne trække, når den ikke handler om udspil, men alene om at få lov til at få tid til at lave kvalificerede udspil, fordi man har måttet konstatere, at det, der lå i skuffen, ikke var tilstrækkeligt. Jeg går ud fra, at hr. Bertel Haarder som tidligere minister også ved, at nogle af de større reformer, der er lavet på Undervisningsministeriets område, har måttet igennem nogle undersøgelser og kommissioner; jeg tror endda også, at hr. Bertel Haarder har det synspunkt, at man ikke skal være ekspeditionskontor for interesseorganisationer.

Min bemærkning til den digre rapport om førtidspensionsområdet, der blev omtalt, er så, at det vel ikke nødvendigvis bare skal udmøntes i en rapport, hvor bl.a. arbejdsmarkedets

[Jan Petersen]

parter har samarbejdet med Socialministeriet og meddelt, hvad de synes. Vi må vel for pokker have lov at foretage en selvstændig vurdering og også udbygge forberedelsesarbejdet på de punkter, hvor rapporten ikke giver tilstrækkelige svar, måske endda ikke engang giver tilstrækkelige analyser, og det er faktisk sådan med denne rapport, at den ikke tilstrækkeligt berører førtidspensionsområdets problemkompleks, og det er vel for så vidt også grunden til, at det udspil, som den tidligere socialminister havde i skuffen – eller nåede det endda at blive fremsat? – ikke var tilstrækkeligt til at tage ordentlig hånd om problemerne på førtidspensionsområdet.

Om puljeordningerne vil jeg bare sige, at hr. Bertel Haarder kan få en meget langvarig debat i dag, hvor Venstre så kan mene, at vi nu går på jagt efter puljeordningerne for at varetage det traditionelle daginstitutionssynspunkt. Den kunstige modsætning, som hr. Bertel Haarder forsøger at fremme, bliver vi nødt til at slå ned med det samme. Der er ikke nogen modsætning, puljeordningerne vil være et supplement, puljeordninger er kommet for at blive, og det, vi skal se på, er, hvor de eventuelt skal ændres, så de måske kan fungere bedre. Der er mange problemer også i puljeordningerne, som egentlig fortjener at blive drøftet mere fordomsfrit, end hr. Bertel Haarder lægger op til, f.eks. problemet med, at forældre vedvarende er aktive i den puljeordning, deres børn er omfattet af. Det er f.eks. et af de problemer, som folk repræsenterende partier med folkestyretraditionen også må gå ind i en debat om, og det er et af de problemer, der omtales i en anden diger rapport, hr. Bertel Haarder måske skulle studere nærmere.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Jeg er glad for, at fru Hanne Thanning Jacobsen erklærer sig enig i det synspunkt, at forældre i almindelighed selv skal bestemme, men så føjer hun jo alligevel til, at hun i dette tilfælde gerne vil kigge på kvaliteten og måske stille nogle minimumskrav, og det var præcis det, der bekymrede mig. Man skal altså pakke puljeordningerne ind i noget bureaukrati og central bestemmesyge, og det er det, vi er modstandere af, og det, jeg også kan forstå at Kristeligt Folkeparti er modstander af. Fru Inger

Stilling Pedersen er jo prisværdigt ærlig, når hun siger, at dette er et spørgsmål om, at fire regeringspartier skal blive enige. Det er ærlig snak, og det burde regeringen meget oftere erkende og sige åbent, for i betragtning af, hvad fru Inger Stilling Pedersen sagde, er det, der står i bemærkningerne, hvor der gives en helt anden og altså til dels falsk forklaring på, hvorfor vi behandler dette forslag, jo næsten vildledning af Folketinget.

Nok om det, men det er da en spændende, principiel debat, vi har, om, hvorvidt vi tør garantere folk muligheden for at få større indflydelse på måden, deres børn skal passes på, eller om vi er lidt bekymrede og vil kigge på det, om der nu skal stilles minimumskrav osv. Det er da en spændende debat, og det er jo den debat, der går igennem hele vores velfærdsstat, og den kan jeg forsikre at Venstre vil bidrage til i vores oppositionsperiode, så socialministeren hører nærmere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 240:

Forslag til lov om ændring af lov om en børnefamilieydelse. (Modregning af visse restancer til det offentlige).

Af skatteministeren (Stavad).

(Fremsat 17/3 93).

Forhandling

Anne-Marie Meldgaard (S):

I bestræbelserne på at nedbringe restancerne til det offentlige blev der i forbindelse med aftalen om finanslov 1993 aftalt, at der skulle